

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

Primvm Axioma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS PRIMVM AXIOMA.

¶ Rationi consentaneū est, ut pro negotijs quæ salutem animarum concernunt quidam deputentur qui totius multitudinis curam gerant.

II

HIVS rei necessitas liquere potest, quū ob alia, tū ob sex potissimū incōmōda, quibus maximam christianorū partē obnoxia esse certissimū est. Primū est facilitas desciscendi a fide, de qua Paulus. I. ad Timoth. I. dicit. Nonnulli circa fidē naufragiū fecerūt. Et rursum eodē. Quidā aberrarunt a pura cōscientia & fide non simulata. Sed & idē Paulus cōplures eorū ad quos scribit, monet, ut in fide sint constātes, nōnullos uero q̄ defecerint coarguit, & maxime ad Galathas. Q̄ si deficere possint a fide qui fidē semel admiserūt, quis nō uidet, quin admonitore quodā & pastore sit opus, qui sermonē prædicet, instetq̄ tēpestiue & I. Timo. 4. intempestiue, arguat, increpet, exhortetur, uti Paulus Timotheum instituit.

III

¶ Alter incōmodū est crassities ingeniorū, hāc Paulus notauit in Corinthijs, quos uelut carnales arguit & infantes in Christo, q̄bus lacte sit opus, quū adhuc p̄ infantia eis r̄ licuit Ad Heb. 5. it solido cibo uesci. Idipsum itē Hebreis impropert. Facti (inquit) estis hī, quibus lacte sit opus, nō solido cibo. Et ne quisq̄ hoc alio trahat q̄ ad segniciē intellectus proxime ante coarguit eos, auribus esse factos segnes, & quū pro ratione temporis doctores esse debuissent, egere tamē eos asseruit ut docerētur, Galath. 3. quæ sint elementa initij eloquiorum dei. Ad hęc & Galathas & υοιτοις appellat. Erant em̄ ex Gallis oriūdi, unde iuxta Hieronymū, originis ingeniū, ingenij tarditate referebant. Quis igit̄ istiusmodi hominibus negabit opus esse doctore?

III

¶ Tertiū incōmodū est, procliuitas ad omne malū, hanc in 1. Corin. 12 Corinthijs itidē Paulus fuisse testat̄, quū dicat. Metuo ne quæ fiat ut si uenero, nō quales uelim reperiā uos, & ego repiar uobis qualē nolitis, ne q̄ mō sint cōtentiones, emulatiōes, iræ, cōturbationes, obrectatiōes, susurri, tumores, seditiōes. Et mox subdit. Et lugeā multos eorū q̄ añ peccauerūt & nō pœnituerint super immūditia & libidine & impudicitia quā patrarūt

Et. I. ad Corinth. 10. nostra conferens cū his quæ Iudæis con-
tigerunt cunctos ita monet. Ne simus (inquit) concupiscētes
rerū malarū, quemadmodū & illi cōcupierūt. Neq; simula-
chorū cultores, sicuti quidā illoꝝ. Neq; stupris inquinemur
sicut quidā illoꝝ stupris polluti sunt, & conciderunt uno die
uigintitria millia; neq; tentemus Christū, sicut & quidā illorū
tentauerunt & a serpentibus extincti sunt. Neq; murmuraue-
ritis, sicut & quidā illoꝝ murmurauerunt & interempti sunt
ab extinctore. Hæc aut omnia figuræ cōtigerunt illis. Scrip-
ta uero sunt propter admonitionē nostri in quos termini æta-
tū inciderunt. Proinde qui sibi uideēt stare, uideat ne cadat. Ec-
ce lector q̄ facile quisq; ruere possit in priora mala. Quocirca
manifestū est opus esse pp̄lo monitore quodā, q̄ ne prouat in
omne genus uitioꝝ, suis eos adhortationibus assidue fulciat.

¶ Quartū est tarditas ad bene operandū. Quis nō perspi-
cit bonā christianorū partē, ad bona opera plerūq; segnē esse,
multoq; studiosius ea curare quæ corporis, q̄ quæ ad salutem
animi pertineāt. Neq; solū nunc eiusmodi sumus, uerū etiam
olim in ecclesiæ primordijs tales nō defuerunt. Alioqui non
dixisset ad Hebræos Paulus. Manus remissas & gēua soluta
surrigite, Neq; apud Thessalonicenses, quosdā arguisset ocij
Neq; iuniores uiduas apud Timotheū q̄ essent ociosæ repre-
hendisset. Sed neq; Iohannes in Apocalypsi cuidā obieciisset,
q̄ reliquerit charitatē primā. Neq; tepido cuidā illic fuisset cō-
minatus, q̄ ob tepiditatē suā ex ore dei mox euomendus esset.
O quot sunt his tēporibus in ecclesia tepidi? His inquā tēpo-
ribus, de quibus Christus prædixit, q̄ quū abundaret iniqui-
tas, refrigesceret charitas multoꝝ. Nunc igit̄ quisquis negat
opus esse pastoribus & doctoribus ad excutiendam hanc po-
puli segniciem, plane cæcus est.

¶ Quintū est insidiæ satanicæ, De quibus Paulus quū ali-
bi. tū apud Epheseos, nos monet inquit. Induite totā arma-
turā dei, ut possitis stare aduersus assultus diaboli. Quoniā nō
est nobis lucta aduersus carnē & sanguinē, sed aduersus prin-
cipatus, aduersus potestates, aduersus mūdi dños, rectores te-
nebrarū sæculi huius, aduersus spūales astutias in cœlestibus.

CONGRESSVS SECVNDVS

Petrus quoq; prima Petri quinto sic scribit. Aduersarius ue-
 ster diabolus tanq̃ leo rugies obambulat quæres quẽ deuore-
 Apoca. 12 Is (ut in Apocalypsi traditur) uniuersum orbem seducit. Sed
 & seruator noster Christus in Euangelio Marci testat̃ Sata-
 nam obsistere, quo minus diuini uerbi semen in multorũ cor-
 Marci. 4
 Lucæ. 8 dibus radicem agat. Quum (inquit) audierint, confestim ue-
 nit Satanas, & aufert sermonem qui seminatus est in cordibus
 Lucæ. 22 eorũ. Et apud Lucam insuper ait Simon Petro. Ecce Satanas
 expetiuit uos, ut cribraret sicut triticum. Q; si communis hu-
 mani generis aduersarius ita sanctis illis apostolis insidiatus fu-
 isset, quid de reliquo populo sperandum est? Quis itaq; non
 uidet pernecessariam esse uigilem pastorũ curam, quo popu-
 lus excitetur, ut ab illius sibi caueat assultibus?

VII.

¶ Sextum est pestifera falsorum magistrorum dogmata.
 Ab eiusmodi CHRISTVS nos cauere iubet, Matth. 23.
 xto. Cauete uobis (inquit) a pseudoprophetis qui ueniunt ad
 uos in uestitu ouium, intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. De
 quibus & 14. Matthæ. dicit, q̃ seducunt multos. Ab illis, &
 Romanos olim abductos Paulus ad rectam fidei normam re-
 ducit. Corinthios item ab illis monet sibi cauendos esse. Ga-
 lathas identidem coarguit, q̃ ab illis erant fascinati. Philippẽ
 ses insuper & Collossenses atq; alios multis hortatur uerbis,
 I. Tim. I. ut ab illis declinent, Apud Timotheũ affirmat, Hymenæũ
 & Philætũ circa fidem aberrasse, quorundamq; subuertisse fi-
 Acto. 22 dem. Sed & in actis, Ephesiorum episcopos excitat ad uigi-
 landum aduersum illos. Attendite (inquit) uobis & cuncto gre-
 gi, in quo uos spiritus sanctus posuit episcopos, ad regendum
 ecclesiam dei, quam acquisiuit sanguine suo. Ego enim noui
 hoc, q̃ ingressuri sint post decessum meum lupi graues in uos
 non parcentes gregi. Et ex uobis ipsis orientur uiri loquentes
 Conclusio peruersa, ut abducant discipulos post se. Palam est igitur, ob
 hæc sex incommoda, quæ iam diximus pastores & doctores
 gregi CHRISTIANO quamdiu sumus hic a domino
 peregrinaturi plurimum necessarios esse. Sed hætenus pro
 axioma primo sit dictum.

SECVNDVN AXIOMA